

Bende Hürüm Artık

– Mecaz Adam · 15 Mart 2018

Bir serçe tüm ürkekliğiyle hüznünü bırakıp da gitti sol yanıma. Ve ben ömrümde hiçbir babayığitten böyle cesaretli hareket görmedim. Ne kâbus gibi geçen çocukluğumda şahit oldum böyle hüzne. Ne de okul arkadaşlarım tarafından dışlanırken yaşadım acı veren kederi. Hepsinden önde gelir oldu aklıma.

Zamanı yol arkadaşı edinen her beşer zamanla yarışır çocukça! Yenileceğini bile bile. Oysa zaman daima dinçtir. Gittikçe adımları seyrekleşen biz insanlarız. Yine de hükmetmek isteriz zamana. Hiç ölmeyecekmiş gibi. Ve hep genç kalacaktıymış gibi.

Korkularımız var en az serçedeki kadar gerçek. Yine de onun kadar cesur değiliz hiçbirimiz. Korkularımızı heybemizde taşıyoruz. Cesaretimizi delik ceplerimizde... Kaçımız geçmişten gelen kötü anılar karşısında yiğitçe durabildik. Kaçımız yitip giden çocukluğumuza özlem duymuyoruz. Ne yazsam yetim kalıyor kelimelerim. Cümle âlem duysun diye sarıldığım her cümlemde hep bir yanım eksik kalıyor. Yitip giden yıllar gibi.

Hangi anı boğazımda düğüm değil sanki. Hangi geçmişten gelen haberle sarsılmıyor ki kalbim. Yaşadığım her an saatli bir bomba gibi. Zamanı gelince patlıyor. Her sarsıntıda bin parçaya bölünüyorum. Bir yanımla çocuğum hala. Bir yanım doksanı deviriyor. Bir yanım daha otuzunda kırkında. Kafamın içi allak bullak... Kimseye dökemiyorum içimdekileri. Bir sele kurban gitmesinler diye. Bir tek ben yanayım diye gönlümün narında.

Oysa her günbatımında asuman, şekerleme uykusundan yeni uyanmış bir çocuk kadar masum ve sevecen. Ve gecenin alacakaranlığında doğan ay. Bir annenin çocuğunu ilk kez kucağına alması kadar anlatılması kelimelere sığmayan bir mucize gibi... Her şafak söküşünde doğan güneş, Allah'ın varlığına en büyük kanıt altına imzayı attığı...

Artık ürkek bir serçe kadar cesurum. İçimde kaynayan bir cehennem olsa da, onunla yaşamayı öğrendim. Artık bende hürüm...